הוא פרת דמעיקרא · פירוש ולא מפני שהוא קטן קולהו דציבי יב) להוא פרת דמעיקרא שמא פרת מקודם שמתמיל ליפרד לר' רחמים וכשמתמיל ליפרד יולפים הכתיב זה לגד זה (וזה לגד זה) ופרת אולך ביומר יג) ללרך הילוכו וכפרשת שקלים יסד רבי אלעזר הקליר בסילוק דפרת תוקפו כנגד שמי מהרוס וכן משמע בברכתים רבה שהוא גחל שתומרים ליפרד מפני מה אין קולך הולך והוא תומר *פירושו מעידין עלי תומרים לחדקל מפני מה קולך הולך והוא תומר הלואי אשמע קולי ואדאה משמע דחדקל קטן מפרת וקלת קשה דאמר בפרק כל הנשבעין (שבועות דף מז:) עד הכאר הגדול נהר פרת עבד מלך כאולך דמשמע דוקא שהוא מלוי קולהו גדול:

מסייע ליה לשמואל דאמר שמואל נהרא מכיפיה מיבריך · אע"ג דשמואל לחידי בכל הנהרות יג) ולר"מ משמע דנקט פרת דוקא דנקרא שמו פרת שמימיו פריים ורבים מיט אלא שהוא מהוס יותר מן התמרים יד) לפי שהוא רחב לכולם נקרא פרת ע"ש שכולם מתברכי'מו] [מכיפיה דפרת] וכן פי' מ"ח בתשובה לפי שפרת הוא למעלה מכל הנהרות והוא טו) *רמית שכל הנהרות שותין ממנו תלה הכתוב יח) פריה ורביה בו לשכשהוא רבה כל הנהרות כדין: מכיפיה מיבריך · מפלג שלו כדמתרגם פלג כיפה:

מתרא במערבית שהלא רבה פרת · כתן משמע דפרת הולך מזרח' לבבל וכדפריסית לעיל בפ' מומין (לא מה:) משמע מתוך כך דגן מצוי במערב העולם דבבל הוא בלפופים מזרחים של ל"א ולהכי קרי להו בני בבל ול"א מערבית ותמרינן בלח יחפור (ב"ב דף כה:) דבבל בלפופים של ל"א עומדת דכתיב מלפון תפתח תרעה וגו' ולמה פרת הולך ממערב למזרח ומשמע שבקרוהו מתחלת ילימתו דלחמרינן הוא פרת דמעיקרא ללמה דגן עדן במערב העולם וכן משמע בב"ר דקאמר בכל מקום מליו רוח מזרחית קולטתן [קולטתן] לחי"ב דכתיב וינרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים [קולטתן] קין דכתיב ויצא קין מלפני ה' וישב בארץ נוד קדמת עדן וגבי יח) משה נמי דכתיב לו יבניל משה שלש ערים מזרחה שמש משמע שהעולם הזה שכנסם בו לחה"ב הוא במזרחו של ג"ע ש"מ *במערב העולם ומימה דבפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף מד.) תמרינן דשמשל הלי דסומקא לפרת ופניא לפרת דחלפא כ) לחולדי דגן עדן משמע דבמזרח העולם קלי דבשתיית תמה במזרח וכן פי' שם רבינו שמואל מלכתיב ויעש גן בעדן מקדם ותע"ב דמתרגמינן מלקדמין מכל מקום משמע נמי מזרח דהכי נמי קדמת עדן מקדם גגן משמע בב"ר שהוא מזרח ומתרגם מלקדמין ומיהו קרא ליכא לדחויי שהוא מזרחו של עדן לבל עדן גופיה במערב העולם והיינו דב"ב ליכא לפרושי דלא אלפא ממנו שלא יהא לאור על גבי "מכח שעור לאור של מכה כ"ג ד ניסים דמעיקרא מכח אור של מערב ולערב מכח אור של גיהנם כשמתחה ליום הכיפורים כדאיתא בפרק יום הכפורים (יומא דף כ:) ומי גשמים אין מטהרין בזוחלין כדקתני בם"כ מעיין מטהר בזוחלין ומקוה בכאבורן ואור"ת דלאבורן המקוה דוקא כשהוא מלא מים שאובין